

gennem en Række af Love. Jeg skal ikke komme ind paa en Redegørelse herfor, men kun nævne, at sidste Gang er ved Loven om Støtte til Boligbyggeri Nr. 86 af 31. Marts 1926, § 6, denne Bemyndigelse for Kommunerne udvidet til at gælde til den 1. Oktober 1927 og saaledes, at for Bygninger, hvis Opførelse er paabegyndt efter Lovens Ikrafttræden, kan Kommunerne indrømme Skattelempelse eller Fritagelse indtil 1. April 1928.

Derimod har der jo hidtil ikke været Hjemmel for nogen Fritagelse for Stats-ejendomsskylden. Min Kollega Finansministeren vil udtale sig særlig om de Lovforslag, som angaar Fritagelse for Ejendomsskyld til Staten, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa denne Side af Sagen, men indskrænke mig til at sige, at en saadan Hjemmel for Lempelse af Ejendomsskylden til Staten har vi kun kendt i en kort Periode, nemlig efter 1918 ved Lov Nr. 671 af 21. December om Ejendomsskyldens Forhøjelse. I denne Lovs § 3 fandtes en Bemyndigelse for Finansministeren til at fritage Beboelsesejendomme, som var opført efter Januar 1915, for denne Forhøjelse fra 1,65 pro mille til 2 pro mille. Denne Bestemmelse blev forlænget ved Loven af 4. Oktober 1919 til at have Gyldighed ogsaa for 1920, og dermed er den bortfaldet, saaledes at der siden ikke har været Hjemmel for Lempelse eller Fritagelse for Ejendomsskyld til Staten. En saadan søger man nu at indføre ved dette Lovforslag, hvilket altsaa betyder baade reelt og principielt en væsentlig Udvidelse af de Bestemmelser, som herom hidtil har været gældende.

De hidtil gældende Bestemmelser har jo altsaa, som jeg nævnte, været saaledes formet, at de angik ikke blot Ejendommen, men ogsaa Grunden, hvorpaa den var bygget, og at de gav Kommunalbestyrelserne en Bemyndigelse til Fritagelse paa den Maade, at de kunde fastsætte Vilkaarene derfor. Her vil man nu ikke længere lade denne kommunale Selvbestemmelsesret bestaa, men det fastsættes i Loven, at Fritagelse for Ejendomsskyld til Stat og Kommune for visse nærmere bestemte Ejendomme eller Dele af Ejendomme skal finde Sted, uden at Kommunalbestyrelserne faar Adgang til at opstille Betingelser derfor.

Jeg vil gerne om dette Forhold gøre nogle Bemærkninger, som klargør, hvorledes Stillingen har været i de forskellige Kommuner, og hvorledes Kommunalbestyrelserne har udnyttet deres Bemyndigelse og opstillet Vilkaar for Lempelse eller Fri-

tagelse. I København har man for høj Bebyggelse givet fuld Skattelempelse paa visse Vilkaar: at der øvedes Kontrol med Lejen, og at man ikke udlejede til Tilflyttere, og tillige saaledes, at hvis Lejen af Butikker i Ejendommen udgjorde over 10 pCt. af Ejendommens samlede Leje, nedsattes Skattelempelsen i Forhold til Størrelsen af denne Butiksleje, og at Begunstigelsen, Lempelserne, krævedes anvendt til ekstraordinært Afdrag paa Laan — en meget god og fornuftig Betingelse, der saaledes opstilledes af Københavns Kommunalbestyrelse for Adgangen til at nyde disse Begunstigelser. For Parcelbyggeriets Vedkommende er der ligeledes fuld Skattelempelse, dog ikke for Tilflyttere og ikke for Ejendomme med Butikker, og hvis der i Parcelhuset findes Værksted, nedsættes Skattelempelserne med indtil 50 pCt. Frederiksberg Kommune har ikke benyttet sig af Skattelempelsesbestemmelserne, dog har man vist Imødekommenhed overfor saadanne Beboelsesejendomme, som ikke fik Tilskud af Kommunen, og det vil i mange Tilfælde i Praksis sige overfor Parcelhuse. Derimod har kun en enkelt større Ejendom faaet Skattelettelse. Gentofte Kommune giver heller ikke Skattelempelse til Parcelhuse, men kun til større Ejendomme, naar Kommunen deltager i Laanet.

Jeg vil ogsaa gerne nævne, hvilke Kommuner der har gjort Brug af Skattelempelsesbestemmelserne, fordi det har Interesse for at faa Klarhed over, i hvilket Omfang disse Bestemmelser er anvendt, og derigennem faa nogenlunde Oversigt over Bestemmelsernes Betydning. Skattelempelsen er anvendt i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, endvidere i Aarhus, Esbjerg, Fredericia, Grenaa, Herning, Hjørring, Holbæk, Løgstør, Maribo, Nykøbing S., Næstved, Odense, Randers, Ringsted, Silkeborg, Skelskør og Vejle Købstadkommuner. Man ser altsaa, at det er et Mindretal af Købstadkommuner, der har bragt Bestemmelserne til Anvendelse, selv om det maa siges at være en Række af de større Købstæder, som har benyttet dem. Odense Kommune har dog kun ønsket Bemyndigelsen med Hensyn til Grund- og Huskattelempelser, derimod ikke med Hensyn til Lempelser af den kommunale Ejendomsskyld.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Hauge) udtalte, at han haabede, at man i Indenrigsministeriet havde foretaget de fornødne Undersøgelser af denne Sags finansielle Virkninger, saaledes at man var i Stand til at oplyse, hvad den betød finansielt. Jeg